

"לא חשבתי שאני יכול להיפגע"

בשעה חמש לפנות בוקר הוקפץ רס"ן ג', אז מכונאי מוטס בטייסת 164, אל תוך שטח הלחימה בלבנון. הוא וחברי צוות המסוק המחלץ נאלצו לחלץ את פצועי קרב בינת ג'בל מחטיבת גולני כאשר המסוק שלהם מאויים בכל רגע מפצצות אויב. על תפקודו באירוע קיבל את צל"ש מפקד חיל האוויר

אויב קרקעיים. "החילוץ נעשה ביום, דבר שמסכן את הכוח המחלץ פי כמה מחילוץ לילה. בלילה ניתן לראות מאיפה יורים עליך, אך ביום לא חיים. לעומת זאת עבור האויב אנחנו מטרה קלה יותר כיוון שהוא רואה ושומע אותנו", מוסיף. כשהוא נשאל על הרגעים המתוחים באותו בוקר סוער בלבנון, רס"ן ג' מנסה להיזכר בתחושת האדרנלין שאוחזת את הגוף במצבי קיצון שכאלה. "באותו הזמן לא עבר לי כלום בראש, הגוף מלא באדרנלין וחושבים רק על המשימה, לא חשבתי בכלל שאני יכול להיפגע. רק בדיעבד כשראיתי את החילוץ בטלוויזיה והבנתי איפה הייתי עברה בי המחשבה הזו" אומר רס"ן ג'. "דענו שיש 90 אחוז שנחטוף פגיעה אך בזמן המשימה זה לא משהו שעסקנו בו. פחד הוא לא משהו שמרגישים באותו רגע, רק אחר", מוסיף. "נולד לי ילד ב-7 ליוני, ותשעה ימים לאחר מכן כבר נקראתי לכוננות, יצא לי לחשוב על מה היה קורה לי אם הייתי נפגע, שהילד שרק הרגע נולד לי, היה יכול לגדול בלי אבא", אומר רס"ן ג'.

77 המכונאי המוטס של מבצע החילוץ, רס"ן ג': "בסופו של דבר ההחלטות הן גדולות מאיתנו, זו סיטואציה שאתה מזנק בלי לחשוב ומסכן את חייך עבור מישור שאתה אפילו לא מכיר בצורה הטובה ביותר כי הכוח הפגוע, סומך עליך"

//לא גיבור גדול

כיום רס"ן ג' מפקד על בית הספר למקצועות הטכניים בשלבי ההכשרה הראשוניים והמתקדמים. ההתמחויות הן על מטוסי F-16, עולם החימוש, ציוד בטיחות והצלה (צב"ה) וחילוץ מטוסים. "לפעמים אני מעביר סיפורי מורשת קרב לחיילים עם המצגת שיש לי. חשוב לי לומר לטכנאים המוטסים העתידיים שברגע האמת צריך להתנתק מהכל ולהיות מרוכזים במשימה, אתם עושים את הדבר הכי נכון", הוא מכריז. "על מנת לשמור על קור רוח צריך לחשוב רק על המשימה והסכנת שמסביב, לעזור לחיילים שאתה מחלץ אותם. אחרת אתה תאבד ריכוז הכרחי למשימה", אומר רס"ן ג'. את צל"ש מפקד חיל האוויר קיבל רס"ן ג' כשנה לאחר האירוע וניתן לו על שהראה דבקות במשימה, אחריות, דוגמה אישית ומקצועיות. בנוסף, צוין שהפגין באירוע רוח לחימה, יוזמה, קור רוח, ונחישות. "החלטית לתת לנו את הצל"ש בגלל דרגת הסיכון של החילוץ, בכל יום נעשים חילוצים לא פחות מורכבים ולעתים אף מורכבים יותר גם אם לא בזמן לחימה", אומר רס"ן ג'. "זה כבוד גדול לקבל צל"ש ומצד שני אני לא מרגיש כזה גיבור גדול. התרגשתי מאוד כשקיבלתי את שיחת הטלפון שבישרה לי על קבלת הצל"ש, בכל זאת לא כלי יום מקבלים צל"ש", מוסיף. ■

ה זה יום נוסף בסדרת הימים המתוחים במהלך במבצע "שינוי כיוון", מה שהפך לימים ל"מלחמת לבנון השנייה" זמן קצר לאחר אותו היום. נחטפו שני החיילים בקו הגבול הצפוני על ידי חיזבאללה, דבר שהוביל את הצבא אל תוך מעמקי שטח לבנון. רס"ן ג', שהיה אב טרי לתינוק בן 9 ימים הוקפץ ליחידתו במסגרת הצבת החיילים (הצ"ח) כמסומא מוטס. "במהלך המבצע בצעתי במקביל לתפקידי בחירום בו תפסתי כונניות, את תפקידי כקצין מדור (קמ"ד) אחזקת מסוקי קרב בענף מסוקים בקריה", אומר רס"ן ג'. "אתה יכול למצוא את עצמך בלילה חוצה את גבולות המדינה לפעילות מסוימת, ולמחרת בבוקר אתה כבר נוסע לתל אביב לתפקיד המטה. השינוי מתפקיד שלוקח חלק פעיל בלחימה לתפקיד בעורף היה משונה", מוסיף רס"ן ג'. רס"ן ג' נקרא אל הגבול הצפוני בו הוא וחבריו ליחידה מאיישים כונניות מסביב לשעון. "את הכונניות אנחנו מחזקים ביחד עם הטייסת האחות שלנו, עשיתי סבבים כדי שכל ארבע שעות מישור אחר יהיה בכוננות של 7 דקות. ביום הראשון היה רגוע וכבר ביום השני הוקפצנו לאותו אירוע בנינת ג'בל", מספר רס"ן ג'. בשלהי חודש יולי, בשבוע השלישי של מלחמת לבנון השנייה נתקל כוח של גולני בכוח של החיזבאללה ובמקום פורץ קרב עקוב מדם. הפצועים הרבים באירוע נדקדקו לפינוי אך בשל מיקומו בתוך שטח האויב וירי פצצות המרגמה (פצמ"ח) הבלתי פוסק, הופכת המשימה למסוכנת ומסוכנת. "לפני שעלינו למסוק המחלץ ידענו שיש פצועים, לא ידענו איפה האירוע או מי הכוח שנפגע, רק אחר שעלינו למסוק נאמר לנו שזה היה כוח גולני שנתקל בבנינת ג'בל", אומר רס"ן ג'.

//הגוף מלא אדרנלין

אל האירוע מוזנק הכוח המחלץ שכולל את רס"ן ג' בשעה חמש לפנות בוקר, אך בשל המיקום הרגיש של יעד החילוץ הם מקבלים את האישור לנחות בבנינת ג'בל רק בשעה אחד עשרה, כששעות לאחר עלייתם לאוויר. "האזור היה חם ולא קיבלנו אישור לחלץ, תא השליטה שלנו וקברניט המסוק היו בקשר מתמיד עם הכוחות בשטח. כשתנו לנו אישור להכנס היינו בשטח ישראל, ומרגע קבלת האישור היינו תוך דקות מעל היעד", משתף רס"ן ג'. בשלב זה כל אנשי מסוק החילוץ כבר יודעים מה מניין הפצועים ומתחילים לתכנן את כניסת הפצועים ומיקומם במסוק. "צוותו למסוק שלנו חפא, פרמדיק ולתום 669 וכל אחד תפס פינה כדי לראות מאיפה יורים עלינו עד נקודת החילוץ", מספר רס"ן ג'. מעלים אנשי הצוות את הפצועים למסוק. החילוץ נאלץ להיות מהיר וחד. רס"ן ג' וצוותו מעלים את הפצועים וצוות הרפואה מטפל בהם. הוא עצמו חושם את רמות הפגיעה ובעתיד ומעביר את הנתונים לבית חולים רמב"ם, אלו מספנים הלוחמים הפצועים, על מנת שרופאי בית החולים יתכוננו לבואם. "החילוץ היה מהיר", משחרר רס"ן ג'. "בסופו של דבר ההחלטות הן גדולות מאיתנו, זו סיטואציה שאתה מזנק בלי לחשוב ומסכן את חייך עבור מישור שאתה אפילו לא מכיר בצורה הטובה ביותר כי הכוח הפגוע, סומך עליך", אומר רס"ן ג'.

החילוץ שנעשה תוך סיכון המסוק והצוות שבתוכו עבר בהצלחה וללא תקלות. לדברי של רס"ן ג' אחת הסיטואציות המסוכנות ביותר בחילוץ שכזה הוא פגיעה של המסוק מכוחות

"בלילה ניתן לראות מאיפה יורים עליך, אך ביום לא רואים" צילום: דובר צה"ל

"לא חשבתי שאני יכול להיפגע"

בשעה חמש לפנות בוקר הוקפץ רס"ן ג', אז מכונאי מוטס בטייסת 164, אל תוך שטח הלחימה בלבנון. הוא וחברי צוות המסוק המחלץ נאלצו לחלץ את פצועי קרב בינת ג'בל מחטיבת גולני כאשר המסוק שלהם מאויים בכל רגע מפצצות אויב. על תפקודו באירוע קיבל את צל"ש מפקד חיל האוויר

"בלילה ניתן לראות מאיפה יורים עליך, אך ביום לא רואים" צילום: דובר צה"ל

האויב קרקעיים. "החילוץ נעשה ביום, דבר שמסכן את הכוח המחלץ פי כמה מחילוץ לילה. בלילה ניתן לראות מאיפה יורים עליך, אך ביום לא חיים. לעומת זאת עבור האויב אנחנו מטרה קלה יותר כיוון שהוא רואה ושומע אותנו", מוסיף. כשהוא נשאל על הרגעים המתוחים באותו בוקר סוער בלבנון, רס"ן ג' מנסה להיזכר בתחושת האדרנלין שאוחזת את הגוף במצבי קיצון שכאלה. "באותו הזמן לא עבר לי כלום בראש, הגוף מלא באדרנלין וחושבים רק על המשימה, לא חשבתי בכלל שאני יכול להיפגע. רק בדיעבד כשראיתי את החילוץ בטלוויזיה והבנתי איפה הייתי עברה בי המחשבה הזו" אומר רס"ן ג'. "דענו שיש 90 אחוז שנחטוף פגיעה אך בזמן המשימה זה לא משהו שעסקנו בו. פחד הוא לא משהו שמרגישים באותו רגע, רק אחר", מוסיף. "נולד לי ילד ב-7 ליוני, ותשעה ימים לאחר מכן כבר נקראתי לכוננות, יצא לי לחשוב על מה היה קורה לי אם הייתי נפגע, שהילד שרק הרגע נולד לי, היה יכול לגדול בלי אבא", אומר רס"ן ג'.

77 המכונאי המוטס של מבצע החירום, רס"ן ג': "בסופו של דבר ההחלטות הן גדולות מאיתנו, זו סיטואציה שאתה מזנק בלי לחשוב ומסכן את חיך עבור מישוהו שאתה אפילו לא מכיר בצורה הטובה ביותר כי הכוח הפגוע, סומך עליך"

///לא גיבור גדול

כיום רס"ן ג' מפקד על בית הספר למקצועות הטכניים בשלבי ההכשרה הראשוניים והמתקדמים. ההתמחויות הן על מטוסי F-16, עולם החימוש, ציוד בטיחות והצלה (צב"ה) וחילוץ מטוסים. "לפעמים אני מעביר סיפורי מורשת קרב לחיילים עם המצגת שיש לי. חשוב לי לומר לטכנאים המוטסים העתידיים שברגע האמת צריך להתנתק מהכל ולהיות מרוכזים במשימה, אתם עושים את הדבר הכי נכון", הוא מכריז. "על מנת לשמור על קור רוח צריך לחשוב רק על המשימה והסכנת שמסביב, לעזור לחיילים שאתה מחלץ אותם. אחרת אתה תאבד ריכוז הכרחי למשימה", אומר רס"ן ג'. את צל"ש מפקד חיל האוויר קיבל רס"ן ג' כשנה לאחר האירוע וניתן לו על שהראה דבקות במשימה, אחריות, דוגמה אישית ומקצועיות. בנוסף, צוין שהפגין באירוע רוח לחימה, יוזמה, קור רוח, ונחישות. "החלטית לתת לנו את הצל"ש בגלל דרגת הסיכון של החילוץ, בכל יום נעשים חילוצים לא פחות מורכבים ולעתים אף מורכבים יותר גם אם לא בזמן לחימה", אומר רס"ן ג'. זה כבוד גדול לקבל צל"ש ומצד שני אני לא מרגיש כזה גיבור גדול. התרגשתי מאוד כשקיבלתי את שיחת הטלפון שבישרה לי על קבלת הצל"ש, בכל זאת לא כלי יום מקבלים צל"ש", מוסיף. ■

היה זה יום נוסף בסדרת הימים המתוחים במהלך במבצע "שינוי כיוון", מה שהפך לימים ל"מלחמת לבנון השנייה" זמן קצר לאחר אותו היום. נחטפו שני החיילים בקו הגבול הצפוני על ידי חיזבאללה, דבר שהוביל את הצבא אל תוך מעמקי שטח לבנון. רס"ן ג', שהיה אב טרי לתינוק בן 9 ימים הוקפץ ליחידתו במסגרת הצבת החיילים (הצ"ח) כמסומא מוטס. "במהלך המבצע בצעתי במקביל לתפקידי בחירום בו תפסתי כונניות, את תפקידי כקצין מדור (קמ"ד) אחזקת מסוקי קרב בענף מסוקים בקריה", אומר רס"ן ג'. "אתה יכול למצוא את עצמך בלילה חוצה את גבולות המדינה לפעילות מסוימת, ולמחרת בבוקר אתה כבר נוסע לתל אביב לתפקיד המטה. השינוי מתפקיד שלוקח חלק פעיל בלחימה לתפקיד בעורף היה משונה", מוסיף רס"ן ג'. רס"ן ג' נקרא אל הגבול הצפוני בו הוא וחבריו ליחידה מאיישים כונניות מסביב לשעון. "את הכונניות אנחנו מחזקים ביחד עם הטייסת האחות שלנו, עשנו סבבים כדי שכל ארבע שעות מישוהו אחר יהיה בכוננות של 7 דקות. ביום הראשון היה רגוע וכבר ביום השני הוקפצנו לאותו אירוע בבינת ג'בל", מספר רס"ן ג'. בשלהי חודש יולי, בשבוע השלישי של מלחמת לבנון השנייה נתקל כוח של גולני בכוח של החיזבאללה ובמקום פורץ קרב עקוב מדם. הפצועים הרבים באירוע נדקדקו לפינוי אך בשל מיקומו בתוך שטח האויב וירי פצצות המרגמה (פצמ"ר) הבלתי פוסק, הופכת המשימה למסוכנת ומסוכנת. "לפני שעלינו למסוק המחלץ ידענו שיש פצועים, לא ידענו איפה האירוע או מי הכוח שנפגע, רק אחר שעלינו למסוק נאמר לנו שזה היה כוח גולני שנתקל בבינת ג'בל", אומר רס"ן ג'.

///הגוף מלא אדרנלין

אל האירוע מוזנק הכוח המחלץ שכולל את רס"ן ג' בשעה חמש לפנות בוקר, אך בשל המיקום הרגיש של יעד החילוץ הם מקבלים את האישור לנחוח בבינת ג'בל רק בשעה אחד עשרה, כששעות לאחר עלייתם לאוויר. "האזור היה חם ולא קיבלנו אישור לחלץ, תא השליטה שלנו וקברניט המסוק היו בקשר מתמיד עם הכוחות בשטח. כשתנו לנו אישור להכנס היינו בשטח ישראל, ומרגע קבלת האישור היינו תוך דקות מעל היעד", משתף רס"ן ג'. בשלב זה כל אנשי מסוק החילוץ כבר יודעים מה מניין הפצועים ומתחילים לתכנן את את כניסת הפצועים ומיקומם במסוק. "צוותו למסוק שלנו חפא, פרמדיק ולתום 669 וכל אחד תפס פינה כדי לראות מאיפה יורים עלינו עד נקודת החילוץ", מספר רס"ן ג'. מעלים אנשי הצוות את הפצועים למסוק. החילוץ נאלץ להיות מהיר וחד. רס"ן ג' וצוותו מעלים את הפצועים וצוות הרפואה מטפל בהם. הוא עצמו חושם את רמות הפגיעה ובעתיד ומעביר את הנתונים לבית חולים רמב"ם, אליו מפונים הלוחמים הפצועים, על מנת שרופאי בית החולים יתכוננו לבואם. "החילוץ היה מהיר", משחרר רס"ן ג'. "בסופו של דבר ההחלטות הן גדולות מאיתנו, זו סיטואציה שאתה מזנק בלי לחשוב ומסכן את חיך עבור מישוהו שאתה אפילו לא מכיר בצורה הטובה ביותר כי הכוח הפגוע, סומך עליך", אומר רס"ן ג'.

החילוץ שנעשה תוך סיכון המסוק והצוות שבתוכו עבר בהצלחה וללא תקלות. לדברי של רס"ן ג' אחת הסיטואציות המסוכנות ביותר בחילוץ שכזה הוא פגיעה של המסוק מכוחות